

šetřování a k potrestání, když způsobem v druhém odstavci naznačeným vyšel z rodiny na veřejnost, předpokládá pro obě možnosti, že se skutek — byť u přítomnosti cizích osob — stal uvnitř rodiny, takřka u domácího krbu a že může, pokud se týče mohl by býti odčiněn prostředky domácí kázně, protože jím byly dotčeny jen zájmy členů rodiny, nikoliv i osob cizích, jimž nelze upřít právo, by se ochrany svých zájmů domáhaly přímo u vrchnosti. Tento předpoklad v souzeném skutku splněn není. Věci obžalovanou poškozené byly sice vlastnictvím jejího manžela, takže byl skutek spáchán mezi osobami takového poměru, jaký má § 525 tr. zák. na zřeteli. Avšak věci nenacházely se, byť byly součástí domu manželova, v místnostech obývaných obžalovanou s jejím manželem, byly naopak součástí bytu manželů V-ových jako nájemníků, kteří byli jejich poškozením postiženi v pokojné držbě bytu a v nájemních právech. Čin se nestal ani místně uvnitř rodiny a na kruh rodiny se neomezily ani účinky činu. Proto nelze shledati právní omyl v tom, že nalézací soud podřadil skutek, byť v něm šlo o poškození věcí manželových obžalovanou, pod ustanovení § 468 tr. zák., uznáv ji vinnou k obžalobě státního zástupce bez návrhu manžela obžalované a použiv na skutek trestní sazby § 468 tr. zák. Stížnost ukázala se v celém rozsahu neodůvodněnou a bylo ji proto zavrhnouti.

Čís. 3270.

Jest neodvratnou překážkou ve smyslu § 427 tr. ř., byl-li obžalovanému, který následkem těžké oční a nervové choroby nemůže sám čísti, den hlavního přelíčení omylem sdělen nesprávně.

(Rozh. ze dne 27. září 1928, Zm I 351/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání odporu obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 20. dubna 1928, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. zák., a nařídil nové hlavní přelíčení o obžalobě ze dne 7. března 1928 s účinky § 427 tr. ř. Na toto opatření poukázal obžalovaného s jeho zmateční stížností a s jeho odvoláním.

Důvody:

Obžalovaný uvedl v odporu proti rozsudku pro zmeškání, že se k hlavnímu přelíčení nedostavil proto, že následkem těžké oční a nervové choroby nemůže sám čísti a že mu byl jeho manželkou den hlavního přelíčení omylem sdělen nesprávně. Výsledky konaného šetření nasvědčují pravdivosti tohoto tvrzení. Lze tudíž pokládati za prokázáno, že bylo obžalovanému zabráněno neodvratnou překážkou v dostavení se ku hlavnímu přelíčení. Za podmínek § 427 odst. třetí tr. ř. bylo proto odporu obžalovaného vyhověti a naříditi nové hlavní přelíčení. Tím se staly zmateční stížnost a odvolání obžalovaného bezpředmětnými.